

Обробка зображень і мультимедіа

Олег Гутік

Лекція 23: Стиснення зображень, XVII. JPEG. Практичне DCT

Рівняння (1)

$$G_{ij} = \frac{1}{\sqrt{2n}} C_i C_j \sum_{x=0}^{n-1} \sum_{y=0}^{n-1} p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right), \quad (1)$$

легко перекладаються будь-якою мовою програмування високого рівня. Проте, є кілька можливостей істотного прискорення обчислення цих величин. Ці формули лежать у "серці" методу JPEG, а тому прискорення обчислень просто необхідне. Опишемо декілька корисних прийомів.

Рівняння (1)

$$G_{ij} = \frac{1}{\sqrt{2n}} C_i C_j \sum_{x=0}^{n-1} \sum_{y=0}^{n-1} p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right), \quad (1)$$

легко перекладаються будь-якою мовою програмування високого рівня. Проте, є кілька можливостей істотного прискорення обчислення цих величин. Ці формули лежать у "серці" методу JPEG, а тому прискорення обчислень просто необхідне. Опишемо декілька корисних прийомів.

Рівняння (1)

$$G_{ij} = \frac{1}{\sqrt{2n}} C_i C_j \sum_{x=0}^{n-1} \sum_{y=0}^{n-1} p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right), \quad (1)$$

легко перекладаються будь-якою мовою програмування високого рівня. Проте, є кілька можливостей істотного прискорення обчислення цих величин. Ці формули лежать у "серці" методу JPEG, а тому прискорення обчислень просто необхідне. Опишемо декілька корисних прийомів.

Рівняння (1)

$$G_{ij} = \frac{1}{\sqrt{2n}} C_i C_j \sum_{x=0}^{n-1} \sum_{y=0}^{n-1} p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right), \quad (1)$$

легко перекладаються будь-якою мовою програмування високого рівня. Проте, є кілька можливостей істотного прискорення обчислення цих величин. Ці формули лежать у "серці" методу JPEG, а тому прискорення обчислень просто необхідне. Опишемо декілька корисних прийомів.

Рівняння (1)

$$G_{ij} = \frac{1}{\sqrt{2n}} C_i C_j \sum_{x=0}^{n-1} \sum_{y=0}^{n-1} p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right), \quad (1)$$

легко перекладаються будь-якою мовою програмування високого рівня. Проте, є кілька можливостей істотного прискорення обчислення цих величин. Ці формули лежать у "серці" методу JPEG, а тому прискорення обчислень просто необхідне. Опишемо декілька корисних прийомів.

Рівняння (1)

$$G_{ij} = \frac{1}{\sqrt{2n}} C_i C_j \sum_{x=0}^{n-1} \sum_{y=0}^{n-1} p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right), \quad (1)$$

легко перекладаються будь-якою мовою програмування високого рівня. Проте, є кілька можливостей істотного прискорення обчислення цих величин. Ці формули лежать у "серці" методу JPEG, а тому прискорення обчислень просто необхідне. Опишемо декілька корисних прийомів.

Рівняння (1)

$$G_{ij} = \frac{1}{\sqrt{2n}} C_i C_j \sum_{x=0}^{n-1} \sum_{y=0}^{n-1} p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right), \quad (1)$$

легко перекладаються будь-якою мовою програмування високого рівня. Проте, є кілька можливостей істотного прискорення обчислення цих величин. Ці формули лежать у "серці" методу JPEG, а тому прискорення обчислень просто необхідне. Опишемо декілька корисних прийомів.

Рівняння (1)

$$G_{ij} = \frac{1}{\sqrt{2n}} C_i C_j \sum_{x=0}^{n-1} \sum_{y=0}^{n-1} p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right), \quad (1)$$

легко перекладаються будь-якою мовою програмування високого рівня. Проте, є кілька можливостей істотного прискорення обчислення цих величин. Ці формули лежать у "серці" методу JPEG, а тому прискорення обчислень просто необхідне. Опишемо декілька корисних прийомів.

1. Незалежно від розміру зображення, використовується лише 32 значення функції косинус (див. наступний абзац). Їх можна один раз обчислити та використовувати багато разів в операціях над одиницями даних 8×8 . Тоді обчислення виразу

$$p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right)$$

складатиметься всього з двох операцій множення. Подвійна сума (1) вимагатиме $64 \times 2 = 128$ множень та 63 додавань.

$$G_{ij} = \frac{1}{\sqrt{2n}} C_i C_j \sum_{x=0}^{n-1} \sum_{y=0}^{n-1} p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right). \quad (1)$$

Аргументи функції косинус, які у DCT, мають вигляд $\frac{(2x+1)i\pi}{16}$, де x та i — цілі числа з інтервалу $[0, 7]$. Їх можна записати у вигляді $\frac{n\pi}{16}$, де n — ціле число з інтервалу $[0, 15 \cdot 7]$. Оскільки функція косинус періодична, то для неї $\cos(32\pi/16) = \cos(0\pi/16)$, $\cos(33\pi/16) = \cos(1\pi/16)$, тощо. У результаті буде потрібно лише 32 значення $\cos(n\pi/16)$ при $n = 0, 1, \dots, 31$.

1. Незалежно від розміру зображення, використовується лише 32 значення функції косинус (див. наступний абзац). Їх можна один раз обчислити та використовувати багато разів в операціях над одиницями даних 8×8 . Тоді обчислення виразу

$$p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right)$$

складатиметься всього з двох операцій множення. Подвійна сума (1) вимагатиме $64 \times 2 = 128$ множень та 63 додавань.

$$G_{ij} = \frac{1}{\sqrt{2n}} C_i C_j \sum_{x=0}^{n-1} \sum_{y=0}^{n-1} p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right). \quad (1)$$

Аргументи функції косинус, які у DST, мають вигляд $\frac{(2x+1)i\pi}{16}$, де x та i — цілі числа з інтервалу $[0, 7]$. Їх можна записати у вигляді $\frac{n\pi}{16}$, де n — ціле число з інтервалу $[0, 15 \cdot 7]$. Оскільки функція косинус періодична, то для неї $\cos(32\pi/16) = \cos(0\pi/16)$, $\cos(33\pi/16) = \cos(1\pi/16)$, тощо. У результаті буде потрібно лише 32 значення $\cos(n\pi/16)$ при $n = 0, 1, \dots, 31$.

1. Незалежно від розміру зображення, використовується лише 32 значення функції косинус (див. наступний абзац). Їх можна один раз обчислити та використовувати багато разів в операціях над одиницями даних 8×8 . Тоді обчислення виразу

$$p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right)$$

складатиметься всього з двох операцій множення. Подвійна сума (1) вимагатиме $64 \times 2 = 128$ множень та 63 додавань.

$$G_{ij} = \frac{1}{\sqrt{2n}} C_i C_j \sum_{x=0}^{n-1} \sum_{y=0}^{n-1} p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right). \quad (1)$$

Аргументи функції косинус, які у DCT, мають вигляд $\frac{(2x+1)i\pi}{16}$, де x та i — цілі числа з інтервалу $[0, 7]$. Їх можна записати у вигляді $\frac{n\pi}{16}$, де n — ціле число з інтервалу $[0, 15 \cdot 7]$. Оскільки функція косинус періодична, то для неї $\cos(32\pi/16) = \cos(0\pi/16)$, $\cos(33\pi/16) = \cos(1\pi/16)$, тощо. У результаті буде потрібно лише 32 значення $\cos(n\pi/16)$ при $n = 0, 1, \dots, 31$.

1. Незалежно від розміру зображення, використовується лише 32 значення функції косинус (див. наступний абзац). Їх можна один раз обчислити та використовувати багато разів в операціях над одиницями даних 8×8 . Тоді обчислення виразу

$$p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right)$$

складатиметься всього з двох операцій множення. Подвійна сума (1) вимагатиме $64 \times 2 = 128$ множень та 63 додавань.

$$G_{ij} = \frac{1}{\sqrt{2n}} C_i C_j \sum_{x=0}^{n-1} \sum_{y=0}^{n-1} p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right). \quad (1)$$

Аргументи функції косинус, які у DCT, мають вигляд $\frac{(2x+1)i\pi}{16}$, де x та i — цілі числа з інтервалу $[0, 7]$. Їх можна записати у вигляді $\frac{n\pi}{16}$, де n — ціле число з інтервалу $[0, 15 \cdot 7]$. Оскільки функція косинус періодична, то для неї $\cos(32\pi/16) = \cos(0\pi/16)$, $\cos(33\pi/16) = \cos(1\pi/16)$, тощо. У результаті буде потрібно лише 32 значення $\cos(n\pi/16)$ при $n = 0, 1, \dots, 31$.

1. Незалежно від розміру зображення, використовується лише 32 значення функції косинус (див. наступний абзац). Їх можна один раз обчислити та використовувати багато разів в операціях над одиницями даних 8×8 . Тоді обчислення виразу

$$p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right)$$

складатиметься всього з двох операцій множення. Подвійна сума (1) вимагатиме $64 \times 2 = 128$ множень та 63 додавань.

$$G_{ij} = \frac{1}{\sqrt{2n}} C_i C_j \sum_{x=0}^{n-1} \sum_{y=0}^{n-1} p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right). \quad (1)$$

Аргументи функції косинус, які у DCT, мають вигляд $\frac{(2x+1)i\pi}{16}$, де x та i — цілі числа з інтервалу $[0, 7]$. Їх можна записати у вигляді $\frac{n\pi}{16}$, де n — ціле число з інтервалу $[0, 15 \cdot 7]$. Оскільки функція косинус періодична, то для неї $\cos(32\pi/16) = \cos(0\pi/16)$, $\cos(33\pi/16) = \cos(1\pi/16)$, тощо. У результаті буде потрібно лише 32 значення $\cos(n\pi/16)$ при $n = 0, 1, \dots, 31$.

1. Незалежно від розміру зображення, використовується лише 32 значення функції косинус (див. наступний абзац). Їх можна один раз обчислити та використовувати багато разів в операціях над одиницями даних 8×8 . Тоді обчислення виразу

$$p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right)$$

складатиметься всього з двох операцій множення. Подвійна сума (1) вимагатиме $64 \times 2 = 128$ множень та 63 додавань.

$$G_{ij} = \frac{1}{\sqrt{2n}} C_i C_j \sum_{x=0}^{n-1} \sum_{y=0}^{n-1} p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right). \quad (1)$$

Аргументи функції косинус, які у DCT, мають вигляд $\frac{(2x+1)i\pi}{16}$, де x та i — цілі числа з інтервалу $[0, 7]$. Їх можна записати у вигляді $\frac{n\pi}{16}$, де n — ціле число з інтервалу $[0, 15 \cdot 7]$. Оскільки функція косинус періодична, то для неї $\cos(32\pi/16) = \cos(0\pi/16)$, $\cos(33\pi/16) = \cos(1\pi/16)$, тощо. У результаті буде потрібно лише 32 значення $\cos(n\pi/16)$ при $n = 0, 1, \dots, 31$.

1. Незалежно від розміру зображення, використовується лише 32 значення функції косинус (див. наступний абзац). Їх можна один раз обчислити та використовувати багато разів в операціях над одиницями даних 8×8 . Тоді обчислення виразу

$$p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right)$$

складатиметься всього з двох операцій множення. Подвійна сума (1) вимагатиме $64 \times 2 = 128$ множень та 63 додавань.

$$G_{ij} = \frac{1}{\sqrt{2n}} C_i C_j \sum_{x=0}^{n-1} \sum_{y=0}^{n-1} p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right). \quad (1)$$

Аргументи функції косинус, які у DCT, мають вигляд $\frac{(2x+1)i\pi}{16}$, де x та i — цілі числа з інтервалу $[0, 7]$. Їх можна записати у вигляді $\frac{n\pi}{16}$, де n — ціле число з інтервалу $[0, 15 \cdot 7]$. Оскільки функція косинус періодична, то для неї $\cos(32\pi/16) = \cos(0\pi/16)$, $\cos(33\pi/16) = \cos(1\pi/16)$, тощо. У результаті буде потрібно лише 32 значення $\cos(n\pi/16)$ при $n = 0, 1, \dots, 31$.

1. Незалежно від розміру зображення, використовується лише 32 значення функції косинус (див. наступний абзац). Їх можна один раз обчислити та використовувати багато разів в операціях над одиницями даних 8×8 . Тоді обчислення виразу

$$p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right)$$

складатиметься всього з двох операцій множення. Подвійна сума (1) вимагатиме $64 \times 2 = 128$ множень та 63 додавань.

$$G_{ij} = \frac{1}{\sqrt{2n}} C_i C_j \sum_{x=0}^{n-1} \sum_{y=0}^{n-1} p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right). \quad (1)$$

Аргументи функції косинус, які у DCT, мають вигляд $\frac{(2x+1)i\pi}{16}$, де x та i — цілі числа з інтервалу $[0, 7]$. Їх можна записати у вигляді $\frac{n\pi}{16}$, де n — ціле число з інтервалу $[0, 15 \cdot 7]$. Оскільки функція косинус періодична, то для неї $\cos(32\pi/16) = \cos(0\pi/16)$, $\cos(33\pi/16) = \cos(1\pi/16)$, тощо. У результаті буде потрібно лише 32 значення $\cos(n\pi/16)$ при $n = 0, 1, \dots, 31$.

1. Незалежно від розміру зображення, використовується лише 32 значення функції косинус (див. наступний абзац). Їх можна один раз обчислити та використовувати багато разів в операціях над одиницями даних 8×8 . Тоді обчислення виразу

$$p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right)$$

складатиметься всього з двох операцій множення. Подвійна сума (1) вимагатиме $64 \times 2 = 128$ множень та 63 додавань.

$$G_{ij} = \frac{1}{\sqrt{2n}} C_i C_j \sum_{x=0}^{n-1} \sum_{y=0}^{n-1} p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right). \quad (1)$$

Аргументи функції косинус, які у DCT, мають вигляд $\frac{(2x+1)i\pi}{16}$, де x та i — цілі числа з інтервалу $[0, 7]$. Їх можна записати у вигляді $\frac{n\pi}{16}$, де n — ціле число з інтервалу $[0, 15 \cdot 7]$. Оскільки функція косинус періодична, то для неї $\cos(32\pi/16) = \cos(0\pi/16)$, $\cos(33\pi/16) = \cos(1\pi/16)$, тощо. У результаті буде потрібно лише 32 значення $\cos(n\pi/16)$ при $n = 0, 1, \dots, 31$.

1. Незалежно від розміру зображення, використовується лише 32 значення функції косинус (див. наступний абзац). Їх можна один раз обчислити та використовувати багато разів в операціях над одиницями даних 8×8 . Тоді обчислення виразу

$$p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right)$$

складатиметься всього з двох операцій множення. Подвійна сума (1) вимагатиме $64 \times 2 = 128$ множень та 63 додавань.

$$G_{ij} = \frac{1}{\sqrt{2n}} C_i C_j \sum_{x=0}^{n-1} \sum_{y=0}^{n-1} p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right). \quad (1)$$

Аргументи функції косинус, які у DCT, мають вигляд $\frac{(2x+1)i\pi}{16}$, де x та i — цілі числа з інтервалу $[0, 7]$. Їх можна записати у вигляді $\frac{n\pi}{16}$, де n — ціле число з інтервалу $[0, 15 \cdot 7]$. Оскільки функція косинус періодична, то для неї $\cos(32\pi/16) = \cos(0\pi/16)$, $\cos(33\pi/16) = \cos(1\pi/16)$, тощо. У результаті буде потрібно лише 32 значення $\cos(n\pi/16)$ при $n = 0, 1, \dots, 31$.

1. Незалежно від розміру зображення, використовується лише 32 значення функції косинус (див. наступний абзац). Їх можна один раз обчислити та використовувати багато разів в операціях над одиницями даних 8×8 . Тоді обчислення виразу

$$p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right)$$

складатиметься всього з двох операцій множення. Подвійна сума (1) вимагатиме $64 \times 2 = 128$ множень та 63 додавань.

$$G_{ij} = \frac{1}{\sqrt{2n}} C_i C_j \sum_{x=0}^{n-1} \sum_{y=0}^{n-1} p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right). \quad (1)$$

Аргументи функції косинус, які у DCT, мають вигляд $\frac{(2x+1)i\pi}{16}$, де x та i — цілі числа з інтервалу $[0, 7]$. Їх можна записати у вигляді $\frac{n\pi}{16}$, де n — ціле число з інтервалу $[0, 15 \cdot 7]$. Оскільки функція косинус періодична, то для неї $\cos(32\pi/16) = \cos(0\pi/16)$, $\cos(33\pi/16) = \cos(1\pi/16)$, тощо. У результаті буде потрібно лише 32 значення $\cos(n\pi/16)$ при $n = 0, 1, \dots, 31$.

1. Незалежно від розміру зображення, використовується лише 32 значення функції косинус (див. наступний абзац). Їх можна один раз обчислити та використовувати багато разів в операціях над одиницями даних 8×8 . Тоді обчислення виразу

$$p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right)$$

складатиметься всього з двох операцій множення. Подвійна сума (1) вимагатиме $64 \times 2 = 128$ множень та 63 додавань.

$$G_{ij} = \frac{1}{\sqrt{2n}} C_i C_j \sum_{x=0}^{n-1} \sum_{y=0}^{n-1} p_{xy} \cos\left(\frac{(2y+1)j\pi}{2n}\right) \cos\left(\frac{(2x+1)i\pi}{2n}\right). \quad (1)$$

Аргументи функції косинус, які у DCT, мають вигляд $\frac{(2x+1)i\pi}{16}$, де x та i — цілі числа з інтервалу $[0, 7]$. Їх можна записати у вигляді $\frac{n\pi}{16}$, де n — ціле число з інтервалу $[0, 15 \cdot 7]$. Оскільки функція косинус періодична, то для неї $\cos(32\pi/16) = \cos(0\pi/16)$, $\cos(33\pi/16) = \cos(1\pi/16)$, тощо. У результаті буде потрібно лише 32 значення $\cos(n\pi/16)$ при $n = 0, 1, \dots, 31$.

- Аналіз подвійної суми (1) дозволяє переписати її у вигляді добутку матриць CPC^T , де C^T — зворотна 8×8 матриця косинусів, матриця C з'являється з зворотним знаком.

$$f(x, y) = \sum_{u=0}^{7} \sum_{v=0}^{7} F(u, v) \cos\left(\frac{\pi u x}{8}\right) \cos\left(\frac{\pi v y}{8}\right), \quad \text{коли } x, y = 0, \dots, 7$$

Тоді C^T — транспонована матриця C .

У результаті, обчислення одного елемента матриці P вимагає восьми множень і семи (ну нехай теж восьми, для простоти) додавань. Множення двох матриць C і P складається з $64 \cdot 8 = 8^3$ операцій множення і стільки ж операцій додавання. Множення CP на C^T вимагатиме такої ж кількості операцій, а отже, одне DCT одиниці даних складається з $2 \cdot 8^3$ операцій множення (і додавання). Якщо вихідне зображення складається з $n \times n$ пікселів, причому $n = 8q$, де q — кількість одиниць даних, то для обчислення DCT всіх цих одиниць знадобиться $2q^2 8^3$ множень (і стільки ж додавань). Для порівняння, обчислення одного DCT всього зображення вимагатиме

$$2n^3 = 2q^3 8^3 = (2q^2 8^3)q$$

операцій. За допомогою поділу зображення на одиниці даних ми скоротили загальну кількість множень (і додавань) у q разів. На жаль, число q не може бути надто великим, оскільки це зменшує розмір одиниці даних.

2. Аналіз подвійної суми (1) дозволяє переписати її у вигляді добутку матриць $CPCT^T$, де P — вихідна 8×8 матриця пікселів, матриця C визначається за формулами

$$C_{ij} = \begin{cases} \frac{1}{\sqrt{8}}, & \text{якщо } i = 1; \\ \frac{1}{2} \cos\left(\frac{(2j+1)i\pi}{16}\right), & \text{якщо } i = 1, \dots, 31, \end{cases}$$

і C^T — транспонована матриця C .

У результаті, обчислення одного елемента матриці P вимагає восьми множень і семи (ну нехай теж восьми, для простоти) додавань. Множення двох матриць C і P складається з $64 \cdot 8 = 8^3$ операцій множення і стільки ж операцій додавання. Множення CP на C^T вимагатиме такої ж кількості операцій, а отже, одне DST одиниці даних складається з $2 \cdot 8^3$ операцій множення (і додавання). Якщо вихідне зображення складається з $n \times n$ пікселів, причому $n = 8q$, де q — кількість одиниць даних, то для обчислення DST всіх цих одиниць знадобиться $2q^2 8^3$ множень (і стільки ж додавань). Для порівняння, обчислення одного DST всього зображення вимагатиме

$$2n^3 = 2q^3 8^3 = (2q^2 8^3)q$$

операцій. За допомогою поділу зображення на одиниці даних ми скоротили загальну кількість множень (і додавань) у q разів. На жаль, число q не може бути надто великим, оскільки це зменшує розмір одиниці даних.

2. Аналіз подвійної суми (1) дозволяє переписати її у вигляді добутку матриць $CPCT^T$, де P — вихідна 8×8 матриця пікселів, матриця C визначається за формулами

$$C_{ij} = \begin{cases} \frac{1}{\sqrt{8}}, & \text{якщо } i = 1; \\ \frac{1}{2} \cos\left(\frac{(2j+1)i\pi}{16}\right), & \text{якщо } i = 1, \dots, 31, \end{cases}$$

і C^T — транспонована матриця C .

У результаті, обчислення одного елемента матриці P вимагає восьми множень і семи (ну нехай теж восьми, для простоти) додавань. Множення двох матриць C і P складається з $64 \cdot 8 = 8^3$ операцій множення і стільки ж операцій додавання. Множення CP на C^T вимагатиме такої ж кількості операцій, а отже, одне DST одиниці даних складається з $2 \cdot 8^3$ операцій множення (і додавання). Якщо вихідне зображення складається з $n \times n$ пікселів, причому $n = 8q$, де q — кількість одиниць даних, то для обчислення DST всіх цих одиниць знадобиться $2q^2 8^3$ множень (і стільки ж додавань). Для порівняння, обчислення одного DST всього зображення вимагатиме

$$2n^3 = 2q^3 8^3 = (2q^2 8^3)q$$

операцій. За допомогою поділу зображення на одиниці даних ми скоротили загальну кількість множень (і додавань) у q разів. На жаль, число q не може бути надто великим, оскільки це зменшує розмір одиниці даних.

2. Аналіз подвійної суми (1) дозволяє переписати її у вигляді добутку матриць $CPCT^T$, де P — вихідна 8×8 матриця пікселів, матриця C визначається за формулами

$$C_{ij} = \begin{cases} \frac{1}{\sqrt{8}}, & \text{якщо } i = 1; \\ \frac{1}{2} \cos\left(\frac{(2j+1)i\pi}{16}\right), & \text{якщо } i = 1, \dots, 31, \end{cases}$$

і C^T — транспонована матриця C .

У результаті, обчислення одного елемента матриці P вимагає восьми множень і семи (ну нехай теж восьми, для простоти) додавань. Множення двох матриць C і P складається з $64 \cdot 8 = 8^3$ операцій множення і стільки ж операцій додавання. Множення CP на C^T вимагатиме такої ж кількості операцій, а отже, одне DST одиниці даних складається з $2 \cdot 8^3$ операцій множення (і додавання). Якщо вихідне зображення складається з $n \times n$ пікселів, причому $n = 8q$, де q — кількість одиниць даних, то для обчислення DST всіх цих одиниць знадобиться $2q^2 8^3$ множень (і стільки ж додавань). Для порівняння, обчислення одного DST всього зображення вимагатиме

$$2n^3 = 2q^3 8^3 = (2q^2 8^3)q$$

операцій. За допомогою поділу зображення на одиниці даних ми скоротили загальну кількість множень (і додавань) у q разів. На жаль, число q не може бути надто великим, оскільки це зменшує розмір одиниці даних.

2. Аналіз подвійної суми (1) дозволяє переписати її у вигляді добутку матриць $CPCT^T$, де P — вихідна 8×8 матриця пікселів, матриця C визначається за формулами

$$C_{ij} = \begin{cases} \frac{1}{\sqrt{8}}, & \text{якщо } i = 1; \\ \frac{1}{2} \cos\left(\frac{(2j+1)i\pi}{16}\right), & \text{якщо } i = 1, \dots, 31, \end{cases}$$

і C^T — транспонована матриця C .

У результаті, обчислення одного елемента матриці P вимагає восьми множень і семи (ну нехай теж восьми, для простоти) додавань. Множення двох матриць C і P складається з $64 \cdot 8 = 8^3$ операцій множення і стільки ж операцій додавання. Множення CP на C^T вимагатиме такої ж кількості операцій, а отже, одне DST одиниці даних складається з $2 \cdot 8^3$ операцій множення (і додавання). Якщо вихідне зображення складається з $n \times n$ пікселів, причому $n = 8q$, де q — кількість одиниць даних, то для обчислення DST всіх цих одиниць знадобиться $2q^2 8^3$ множень (і стільки ж додавань). Для порівняння, обчислення одного DST всього зображення вимагатиме

$$2n^3 = 2q^3 8^3 = (2q^2 8^3)q$$

операцій. За допомогою поділу зображення на одиниці даних ми скоротили загальну кількість множень (і додавань) у q разів. На жаль, число q не може бути надто великим, оскільки це зменшує розмір одиниці даних.

2. Аналіз подвійної суми (1) дозволяє переписати її у вигляді добутку матриць $CPCT^T$, де P — вихідна 8×8 матриця пікселів, матриця C визначається за формулами

$$C_{ij} = \begin{cases} \frac{1}{\sqrt{8}}, & \text{якщо } i = 1; \\ \frac{1}{2} \cos\left(\frac{(2j+1)i\pi}{16}\right), & \text{якщо } i = 1, \dots, 31, \end{cases}$$

і C^T — транспонована матриця C .

У результаті, обчислення одного елемента матриці P вимагає восьми множень і семи (ну нехай теж восьми, для простоти) додавань. Множення двох матриць C і P складається з $64 \cdot 8 = 8^3$ операцій множення і стільки ж операцій додавання. Множення CP на C^T вимагатиме такої ж кількості операцій, а отже, одне DST одиниці даних складається з $2 \cdot 8^3$ операцій множення (і додавання). Якщо вихідне зображення складається з $n \times n$ пікселів, причому $n = 8q$, де q — кількість одиниць даних, то для обчислення DST всіх цих одиниць знадобиться $2q^2 8^3$ множень (і стільки ж додавань). Для порівняння, обчислення одного DST всього зображення вимагатиме

$$2n^3 = 2q^3 8^3 = (2q^2 8^3)q$$

операцій. За допомогою поділу зображення на одиниці даних ми скоротили загальну кількість множень (і додавань) у q разів. На жаль, число q не може бути надто великим, оскільки це зменшує розмір одиниці даних.

2. Аналіз подвійної суми (1) дозволяє переписати її у вигляді добутку матриць $CPCT^T$, де P — вихідна 8×8 матриця пікселів, матриця C визначається за формулами

$$C_{ij} = \begin{cases} \frac{1}{\sqrt{8}}, & \text{якщо } i = 1; \\ \frac{1}{2} \cos\left(\frac{(2j+1)i\pi}{16}\right), & \text{якщо } i = 1, \dots, 31, \end{cases}$$

і C^T — транспонована матриця C .

У результаті, обчислення одного елемента матриці P вимагає восьми множень і семи (ну нехай теж восьми, для простоти) додавань. Множення двох матриць C і P складається з $64 \cdot 8 = 8^3$ операцій множення і стільки ж операцій додавання. Множення CP на C^T вимагатиме такої ж кількості операцій, а отже, одне DST одиниці даних складається з $2 \cdot 8^3$ операцій множення (і додавання). Якщо вихідне зображення складається з $n \times n$ пікселів, причому $n = 8q$, де q — кількість одиниць даних, то для обчислення DST всіх цих одиниць знадобиться $2q^2 8^3$ множень (і стільки ж додавань). Для порівняння, обчислення одного DST всього зображення вимагатиме

$$2n^3 = 2q^3 8^3 = (2q^2 8^3)q$$

операцій. За допомогою поділу зображення на одиниці даних ми скоротили загальну кількість множень (і додавань) у q разів. На жаль, число q не може бути надто великим, оскільки це зменшує розмір одиниці даних.

2. Аналіз подвійної суми (1) дозволяє переписати її у вигляді добутку матриць $CPCT^T$, де P — вихідна 8×8 матриця пікселів, матриця C визначається за формулами

$$C_{ij} = \begin{cases} \frac{1}{\sqrt{8}}, & \text{якщо } i = 1; \\ \frac{1}{2} \cos\left(\frac{(2j+1)i\pi}{16}\right), & \text{якщо } i = 1, \dots, 31, \end{cases}$$

і C^T — транспонована матриця C .

У результаті, обчислення одного елемента матриці P вимагає восьми множень і семи (ну нехай теж восьми, для простоти) додавань. Множення двох матриць C і P складається з $64 \cdot 8 = 8^3$ операцій множення і стільки ж операцій додавання. Множення CP на C^T вимагатиме такої ж кількості операцій, а отже, одне DST одиниці даних складається з $2 \cdot 8^3$ операцій множення (і додавання). Якщо вихідне зображення складається з $n \times n$ пікселів, причому $n = 8q$, де q — кількість одиниць даних, то для обчислення DST всіх цих одиниць знадобиться $2q^2 8^3$ множень (і стільки ж додавань). Для порівняння, обчислення одного DST всього зображення вимагатиме

$$2n^3 = 2q^3 8^3 = (2q^2 8^3)q$$

операцій. За допомогою поділу зображення на одиниці даних ми скоротили загальну кількість множень (і додавань) у q разів. На жаль, число q не може бути надто великим, оскільки це зменшує розмір одиниці даних.

2. Аналіз подвійної суми (1) дозволяє переписати її у вигляді добутку матриць $CPCT^T$, де P — вихідна 8×8 матриця пікселів, матриця C визначається за формулами

$$C_{ij} = \begin{cases} \frac{1}{\sqrt{8}}, & \text{якщо } i = 1; \\ \frac{1}{2} \cos\left(\frac{(2j+1)i\pi}{16}\right), & \text{якщо } i = 1, \dots, 31, \end{cases}$$

і C^T — транспонована матриця C .

У результаті, обчислення одного елемента матриці P вимагає восьми множень і семи (ну нехай теж восьми, для простоти) додавань. Множення двох матриць C і P складається з $64 \cdot 8 = 8^3$ операцій множення і стільки ж операцій додавання. Множення CP на C^T вимагатиме такої ж кількості операцій, а отже, одне DST одиниці даних складається з $2 \cdot 8^3$ операцій множення (і додавання). Якщо вихідне зображення складається з $n \times n$ пікселів, причому $n = 8q$, де q — кількість одиниць даних, то для обчислення DST всіх цих одиниць знадобиться $2q^2 8^3$ множень (і стільки ж додавань). Для порівняння, обчислення одного DST всього зображення вимагатиме

$$2n^3 = 2q^3 8^3 = (2q^2 8^3)q$$

операцій. За допомогою поділу зображення на одиниці даних ми скоротили загальну кількість множень (і додавань) у q разів. На жаль, число q не може бути надто великим, оскільки це зменшує розмір одиниці даних.

2. Аналіз подвійної суми (1) дозволяє переписати її у вигляді добутку матриць $CPCT^T$, де P — вихідна 8×8 матриця пікселів, матриця C визначається за формулами

$$C_{ij} = \begin{cases} \frac{1}{\sqrt{8}}, & \text{якщо } i = 1; \\ \frac{1}{2} \cos\left(\frac{(2j+1)i\pi}{16}\right), & \text{якщо } i = 1, \dots, 31, \end{cases}$$

і C^T — транспонована матриця C .

У результаті, обчислення одного елемента матриці P вимагає восьми множень і семи (ну нехай теж восьми, для простоти) додавань. Множення двох матриць C і P складається з $64 \cdot 8 = 8^3$ операцій множення і стільки ж операцій додавання. Множення CP на C^T вимагатиме такої ж кількості операцій, а отже, одне DST одиниці даних складається з $2 \cdot 8^3$ операцій множення (і додавання). Якщо вихідне зображення складається з $n \times n$ пікселів, причому $n = 8q$, де q — кількість одиниць даних, то для обчислення DST всіх цих одиниць знадобиться $2q^2 8^3$ множень (і стільки ж додавань). Для порівняння, обчислення одного DST всього зображення вимагатиме

$$2n^3 = 2q^3 8^3 = (2q^2 8^3)q$$

операцій. За допомогою поділу зображення на одиниці даних ми скоротили загальну кількість множень (і додавань) у q разів. На жаль, число q не може бути надто великим, оскільки це зменшує розмір одиниці даних.

2. Аналіз подвійної суми (1) дозволяє переписати її у вигляді добутку матриць $CPCT^T$, де P — вихідна 8×8 матриця пікселів, матриця C визначається за формулами

$$C_{ij} = \begin{cases} \frac{1}{\sqrt{8}}, & \text{якщо } i = 1; \\ \frac{1}{2} \cos\left(\frac{(2j+1)i\pi}{16}\right), & \text{якщо } i = 1, \dots, 31, \end{cases}$$

і C^T — транспонована матриця C .

У результаті, обчислення одного елемента матриці P вимагає восьми множень і семи (ну нехай теж восьми, для простоти) додавань. Множення двох матриць C і P складається з $64 \cdot 8 = 8^3$ операцій множення і стільки ж операцій додавання. Множення CP на C^T вимагатиме такої ж кількості операцій, а отже, одне DST одиниці даних складається з $2 \cdot 8^3$ операцій множення (і додавання). Якщо вихідне зображення складається з $n \times n$ пікселів, причому $n = 8q$, де q — кількість одиниць даних, то для обчислення DST всіх цих одиниць знадобиться $2q^2 8^3$ множень (і стільки ж додавань). Для порівняння, обчислення одного DST всього зображення вимагатиме

$$2n^3 = 2q^3 8^3 = (2q^2 8^3)q$$

операцій. За допомогою поділу зображення на одиниці даних ми скоротили загальну кількість множень (і додавань) у q разів. На жаль, число q не може бути надто великим, оскільки це зменшує розмір одиниці даних.

2. Аналіз подвійної суми (1) дозволяє переписати її у вигляді добутку матриць $CPCT^T$, де P — вихідна 8×8 матриця пікселів, матриця C визначається за формулами

$$C_{ij} = \begin{cases} \frac{1}{\sqrt{8}}, & \text{якщо } i = 1; \\ \frac{1}{2} \cos\left(\frac{(2j+1)i\pi}{16}\right), & \text{якщо } i = 1, \dots, 31, \end{cases}$$

і C^T — транспонована матриця C .

У результаті, обчислення одного елемента матриці P вимагає восьми множень і семи (ну нехай теж восьми, для простоти) додавань. Множення двох матриць C і P складається з $64 \cdot 8 = 8^3$ операцій множення і стільки ж операцій додавання. Множення CP на C^T вимагатиме такої ж кількості операцій, а отже, одне DST одиниці даних складається з $2 \cdot 8^3$ операцій множення (і додавання). Якщо вихідне зображення складається з $n \times n$ пікселів, причому $n = 8q$, де q — кількість одиниць даних, то для обчислення DST всіх цих одиниць знадобиться $2q^2 8^3$ множень (і стільки ж додавань). Для порівняння, обчислення одного DST всього зображення вимагатиме

$$2n^3 = 2q^3 8^3 = (2q^2 8^3)q$$

операцій. За допомогою поділу зображення на одиниці даних ми скоротили загальну кількість множень (і додавань) у q разів. На жаль, число q не може бути надто великим, оскільки це зменшує розмір одиниці даних.

2. Аналіз подвійної суми (1) дозволяє переписати її у вигляді добутку матриць $CPCT^T$, де P — вихідна 8×8 матриця пікселів, матриця C визначається за формулами

$$C_{ij} = \begin{cases} \frac{1}{\sqrt{8}}, & \text{якщо } i = 1; \\ \frac{1}{2} \cos\left(\frac{(2j+1)i\pi}{16}\right), & \text{якщо } i = 1, \dots, 31, \end{cases}$$

і C^T — транспонована матриця C .

У результаті, обчислення одного елемента матриці P вимагає восьми множень і семи (ну нехай теж восьми, для простоти) додавань. Множення двох матриць C і P складається з $64 \cdot 8 = 8^3$ операцій множення і стільки ж операцій додавання. Множення CP на C^T вимагатиме такої ж кількості операцій, а отже, одне DST одиниці даних складається з $2 \cdot 8^3$ операцій множення (і додавання). Якщо вихідне зображення складається з $n \times n$ пікселів, причому $n = 8q$, де q — кількість одиниць даних, то для обчислення DST всіх цих одиниць знадобиться $2q^2 8^3$ множень (і стільки ж додавань). Для порівняння, обчислення одного DST всього зображення вимагатиме

$$2n^3 = 2q^3 8^3 = (2q^2 8^3)q$$

операцій. За допомогою поділу зображення на одиниці даних ми скоротили загальну кількість множень (і додавань) у q разів. На жаль, число q не може бути надто великим, оскільки це зменшує розмір одиниці даних.

2. Аналіз подвійної суми (1) дозволяє переписати її у вигляді добутку матриць $CPCT^T$, де P — вихідна 8×8 матриця пікселів, матриця C визначається за формулами

$$C_{ij} = \begin{cases} \frac{1}{\sqrt{8}}, & \text{якщо } i = 1; \\ \frac{1}{2} \cos\left(\frac{(2j+1)i\pi}{16}\right), & \text{якщо } i = 1, \dots, 31, \end{cases}$$

і C^T — транспонована матриця C .

У результаті, обчислення одного елемента матриці P вимагає восьми множень і семи (ну нехай теж восьми, для простоти) додавань. Множення двох матриць C і P складається з $64 \cdot 8 = 8^3$ операцій множення і стільки ж операцій додавання. Множення CP на C^T вимагатиме такої ж кількості операцій, а отже, одне DST одиниці даних складається з $2 \cdot 8^3$ операцій множення (і додавання). Якщо вихідне зображення складається з $n \times n$ пікселів, причому $n = 8q$, де q — кількість одиниць даних, то для обчислення DST всіх цих одиниць знадобиться $2q^2 8^3$ множень (і стільки ж додавань). Для порівняння, обчислення одного DST всього зображення вимагатиме

$$2n^3 = 2q^3 8^3 = (2q^2 8^3)q$$

операцій. За допомогою поділу зображення на одиниці даних ми скоротили загальну кількість множень (і додавань) у q разів. На жаль, число q не може бути надто великим, оскільки це зменшує розмір одиниці даних.

2. Аналіз подвійної суми (1) дозволяє переписати її у вигляді добутку матриць $CPCT^T$, де P — вихідна 8×8 матриця пікселів, матриця C визначається за формулами

$$C_{ij} = \begin{cases} \frac{1}{\sqrt{8}}, & \text{якщо } i = 1; \\ \frac{1}{2} \cos\left(\frac{(2j+1)i\pi}{16}\right), & \text{якщо } i = 1, \dots, 31, \end{cases}$$

і C^T — транспонована матриця C .

У результаті, обчислення одного елемента матриці P вимагає восьми множень і семи (ну нехай теж восьми, для простоти) додавань. Множення двох матриць C і P складається з $64 \cdot 8 = 8^3$ операцій множення і стільки ж операцій додавання. Множення CP на C^T вимагатиме такої ж кількості операцій, а отже, одне DST одиниці даних складається з $2 \cdot 8^3$ операцій множення (і додавання). Якщо вихідне зображення складається з $n \times n$ пікселів, причому $n = 8q$, де q — кількість одиниць даних, то для обчислення DST всіх цих одиниць знадобиться $2q^2 8^3$ множень (і стільки ж додавань). Для порівняння, обчислення одного DST всього зображення вимагатиме

$$2n^3 = 2q^3 8^3 = (2q^2 8^3)q$$

операцій. За допомогою поділу зображення на одиниці даних ми скоротили загальну кількість множень (і додавань) у q разів. На жаль, число q не може бути надто великим, оскільки це зменшує розмір одиниці даних.

2. Аналіз подвійної суми (1) дозволяє переписати її у вигляді добутку матриць $CPCT^T$, де P — вихідна 8×8 матриця пікселів, матриця C визначається за формулами

$$C_{ij} = \begin{cases} \frac{1}{\sqrt{8}}, & \text{якщо } i = 1; \\ \frac{1}{2} \cos\left(\frac{(2j+1)i\pi}{16}\right), & \text{якщо } i = 1, \dots, 31, \end{cases}$$

і C^T — транспонована матриця C .

У результаті, обчислення одного елемента матриці P вимагає восьми множень і семи (ну нехай теж восьми, для простоти) додавань. Множення двох матриць C і P складається з $64 \cdot 8 = 8^3$ операцій множення і стільки ж операцій додавання. Множення CP на C^T вимагатиме такої ж кількості операцій, а отже, одне DST одиниці даних складається з $2 \cdot 8^3$ операцій множення (і додавання). Якщо вихідне зображення складається з $n \times n$ пікселів, причому $n = 8q$, де q — кількість одиниць даних, то для обчислення DST всіх цих одиниць знадобиться $2q^2 8^3$ множень (і стільки ж додавань). Для порівняння, обчислення одного DST всього зображення вимагатиме

$$2n^3 = 2q^3 8^3 = (2q^2 8^3)q$$

операцій. За допомогою поділу зображення на одиниці даних ми скоротили загальну кількість множень (і додавань) у q разів. На жаль, число q не може бути надто великим, оскільки це зменшує розмір одиниці даних.

Нагадаємо, що кольорове зображення складається з трьох компонентів (зазвичай це RGB, яке перетворюється на YCbCr або YPbPr). Кожна компонента перетворюється окремо, що дає загальну кількість операцій, що дорівнює $3 \cdot 2q^2 8^3 = 3072q^2$. Для зображення з роздільною здатністю 512×512 пікселів потрібно зробити

$$3072 \cdot 64^2 = 12582912$$

множень (і додавань).

3. Інший шлях прискорення DCT полягає у виконанні арифметичних обчислень над числами, представленими у формі з фіксованою точкою, а не у формі з плаваючою точкою. Для багатьох комп'ютерів операції над числами з фіксованою точкою робляться значно швидше за операції з плаваючою точкою.

Нагадаємо, що кольорове зображення складається з трьох компонентів (зазвичай це RGB, яке перетворюється на YCbCr або YPbPr). Кожна компонента перетворюється окремо, що дає загальну кількість операцій, що дорівнює $3 \cdot 2q^2 8^3 = 3072q^2$. Для зображення з роздільною здатністю 512×512 пікселів потрібно зробити

$$3072 \cdot 64^2 = 12582912$$

множень (і додавань).

3. Інший шлях прискорення DCT полягає у виконанні арифметичних обчислень над числами, представленими у формі з фіксованою точкою, а не у формі з плаваючою точкою. Для багатьох комп'ютерів операції над числами з фіксованою точкою робляться значно швидше за операції з плаваючою точкою.

Нагадаємо, що кольорове зображення складається з трьох компонентів (зазвичай це RGB, яке перетворюється на YCbCr або YPbPr). Кожна компонента перетворюється окремо, що дає загальну кількість операцій, що дорівнює $3 \cdot 2q^2 8^3 = 3072q^2$. Для зображення з роздільною здатністю 512×512 пікселів потрібно зробити

$$3072 \cdot 64^2 = 12582912$$

множень (і додавань).

3. Інший шлях прискорення DCT полягає у виконанні арифметичних обчислень над числами, представленими у формі з фіксованою точкою, а не у формі з плаваючою точкою. Для багатьох комп'ютерів операції над числами з фіксованою точкою робляться значно швидше за операції з плаваючою точкою.

Нагадаємо, що кольорове зображення складається з трьох компонентів (зазвичай це RGB, яке перетворюється на YCbCr або YPbPr). Кожна компонента перетворюється окремо, що дає загальну кількість операцій, що дорівнює $3 \cdot 2q^2 8^3 = 3072q^2$. Для зображення з роздільною здатністю 512×512 пікселів потрібно зробити

$$3072 \cdot 64^2 = 12582912$$

множень (і додавань).

3. Інший шлях прискорення DCT полягає у виконанні арифметичних обчислень над числами, представленими у формі з фіксованою точкою, а не у формі з плаваючою точкою. Для багатьох комп'ютерів операції над числами з фіксованою точкою робляться значно швидше за операції з плаваючою точкою.

Нагадаємо, що кольорове зображення складається з трьох компонентів (зазвичай це RGB, яке перетворюється на YCbCr або YPbPr). Кожна компонента перетворюється окремо, що дає загальну кількість операцій, що дорівнює $3 \cdot 2q^2 8^3 = 3072q^2$. Для зображення з роздільною здатністю 512×512 пікселів потрібно зробити

$$3072 \cdot 64^2 = 12582912$$

множень (і додавань).

3. Інший шлях прискорення DCT полягає у виконанні арифметичних обчислень над числами, представленими у формі з фіксованою точкою, а не у формі з плаваючою точкою. Для багатьох комп'ютерів операції над числами з фіксованою точкою робляться значно швидше за операції з плаваючою точкою.

Нагадаємо, що кольорове зображення складається з трьох компонентів (зазвичай це RGB, яке перетворюється на YCbCr або YPbPr). Кожна компонента перетворюється окремо, що дає загальну кількість операцій, що дорівнює $3 \cdot 2q^2 8^3 = 3072q^2$. Для зображення з роздільною здатністю 512×512 пікселів потрібно зробити

$$3072 \cdot 64^2 = 12582912$$

множень (і додавань).

3. Інший шлях прискорення DCT полягає у виконанні арифметичних обчислень над числами, представленими у формі з фіксованою точкою, а не у формі з плаваючою точкою. Для багатьох комп'ютерів операції над числами з фіксованою точкою робляться значно швидше за операції з плаваючою точкою.

Нагадаємо, що кольорове зображення складається з трьох компонентів (зазвичай це RGB, яке перетворюється на YCbCr або YPbPr). Кожна компонента перетворюється окремо, що дає загальну кількість операцій, що дорівнює $3 \cdot 2q^2 8^3 = 3072q^2$. Для зображення з роздільною здатністю 512×512 пікселів потрібно зробити

$$3072 \cdot 64^2 = 12582912$$

множень (і додавань).

3. Інший шлях прискорення DCT полягає у виконанні арифметичних обчислень над числами, представленими у формі з фіксованою точкою, а не у формі з плаваючою точкою. Для багатьох комп'ютерів операції над числами з фіксованою точкою робляться значно швидше за операції з плаваючою точкою.

Нагадаємо, що кольорове зображення складається з трьох компонентів (зазвичай це RGB, яке перетворюється на YCbCr або YPbPr). Кожна компонента перетворюється окремо, що дає загальну кількість операцій, що дорівнює $3 \cdot 2q^2 8^3 = 3072q^2$. Для зображення з роздільною здатністю 512×512 пікселів потрібно зробити

$$3072 \cdot 64^2 = 12582912$$

множень (і додавань).

3. Інший шлях прискорення DCT полягає у виконанні арифметичних обчислень над числами, представленими у формі з фіксованою точкою, а не у формі з плаваючою точкою. Для багатьох комп'ютерів операції над числами з фіксованою точкою робляться значно швидше за операції з плаваючою точкою.

Безперечно, найкращий алгоритм для DCT описаний у [E. N. Feig and E. Linzer, *Discrete cosine transform algorithms for image data compression*, in *Proceedings Electronic Imaging'90 East*, Boston, MA, 1990, pp. 84–87]. Для нього потрібно всього 54 операцій множення та 468 операцій додавання та зсувів. На сьогоднішній день є різні спеціалізовані мікросхеми, які виконують ці процедури дуже ефективно. Читач, що цікавиться, може познайомитися в [D. A. Leiewer and D. S. Hirschberg, *Data compression, Computing Surveys* **19** (1987), no. 3, 261–297] зі швидким алгоритмом одновимірного DCT, що використовує всього 11 операцій множення та 29 операцій додавання.

Безперечно, найкращий алгоритм для DCT описаний у [E. N. Feig and E. Linzer, *Discrete cosine transform algorithms for image data compression*, in *Proceedings Electronic Imaging'90 East*, Boston, MA, 1990, pp. 84–87]. Для нього потрібно всього 54 операцій множення та 468 операцій додавання та зсувів. На сьогоднішній день є різні спеціалізовані мікросхеми, які виконують ці процедури дуже ефективно. Читач, що цікавиться, може познайомитися в [D. A. Leiewer and D. S. Hirschberg, *Data compression, Computing Surveys* **19** (1987), no. 3, 261–297] зі швидким алгоритмом одновимірного DCT, що використовує всього 11 операцій множення та 29 операцій додавання.

Безперечно, найкращий алгоритм для DCT описаний у [E. N. Feig and E. Linzer, *Discrete cosine transform algorithms for image data compression*, in *Proceedings Electronic Imaging'90 East*, Boston, MA, 1990, pp. 84–87]. Для нього потрібно всього 54 операцій множення та 468 операцій додавання та зсувів. На сьогоднішній день є різні спеціалізовані мікросхеми, які виконують ці процедури дуже ефективно. Читач, що цікавиться, може познайомитися в [D. A. Leiewer and D. S. Hirschberg, *Data compression, Computing Surveys* **19** (1987), no. 3, 261–297] зі швидким алгоритмом одновимірного DCT, що використовує всього 11 операцій множення та 29 операцій додавання.

Безперечно, найкращий алгоритм для DCT описаний у [E. N. Feig and E. Linzer, *Discrete cosine transform algorithms for image data compression*, in *Proceedings Electronic Imaging'90 East*, Boston, MA, 1990, pp. 84–87]. Для нього потрібно всього 54 операцій множення та 468 операцій додавання та зсувів. На сьогоднішній день є різні спеціалізовані мікросхеми, які виконують ці процедури дуже ефективно. Читач, що цікавиться, може познайомитися в [D. A. Leiewer and D. S. Hirschberg, *Data compression, Computing Surveys* **19** (1987), no. 3, 261–297] зі швидким алгоритмом одновимірного DCT, що використовує всього 11 операцій множення та 29 операцій додавання.

Безперечно, найкращий алгоритм для DCT описаний у [E. N. Feig and E. Linzer, *Discrete cosine transform algorithms for image data compression*, in *Proceedings Electronic Imaging'90 East*, Boston, MA, 1990, pp. 84–87]. Для нього потрібно всього 54 операцій множення та 468 операцій додавання та зсувів. На сьогоднішній день є різні спеціалізовані мікросхеми, які виконують ці процедури дуже ефективно. Читач, що цікавиться, може познайомитися в [D. A. Leiewer and D. S. Hirschberg, *Data compression, Computing Surveys* **19** (1987), no. 3, 261–297] зі швидким алгоритмом одновимірного DCT, що використовує всього 11 операцій множення та 29 операцій додавання.

Безперечно, найкращий алгоритм для DCT описаний у [E. N. Feig and E. Linzer, *Discrete cosine transform algorithms for image data compression*, in *Proceedings Electronic Imaging'90 East*, Boston, MA, 1990, pp. 84–87]. Для нього потрібно всього 54 операцій множення та 468 операцій додавання та зсувів. На сьогоднішній день є різні спеціалізовані мікросхеми, які виконують ці процедури дуже ефективно. Читач, що цікавиться, може познайомитися в [D. A. Leiewer and D. S. Hirschberg, *Data compression, Computing Surveys* **19** (1987), no. 3, 261–297] зі швидким алгоритмом одновимірного DCT, що використовує всього 11 операцій множення та 29 операцій додавання.

Дякую за увагу!